

ALGER

Jenny Thunberg, aambs
ambassadören

Algeriet: Landrapport 2010

Officiellt namn: République Algérienne Démocratique et Populaire
Landyta: 2 381 741 km² (näst största i Afrika)
Huvudstad: Alger (ca 4,9 miljoner invånare i kommunen)
Folkmängd: 35,9 miljoner invånare (2010)
Befolkningstillväxt: 1,2% (2009)
Språk: arabiska, tamasight (berberspråk), franska, tuaregspråk
Religion: 99 % sunnimuslimer, 1 % kristna och judar
Statskick: Republik
Statschef: President Abdelaziz BOUTEFLIKA (1999, omvald 2004 och 2009)
Premiärminister: Ahmed OUYAHIYA (utnämnd 2008)
Utrikesminister: Mourad MEDELICI (utnämnd 2007)
Finansminister: Karim DJOUDI (utnämnd 2007)
Valuta: DZD = algeriska dinarer. 100 DZD = 10 SEK (april 2010)
BNP: ca 182 miljarder USD (2009)
BNP/capita: ca 8343 USD (2009)
Tillväxt: ca 2,9 % (2009)
Inflation: ca 4 % (2009)
Human development index: 104:e plats (2009)
Human poverty index: 71:a plats (2009)
Arbetslöshet: 10,9 % (slutet av 2009)
Budgetunderskott: 8,4 % av BNP
Utlandsskuld: 1 % av BNP
Valutareserv: ca 157 miljarder USD (2009)
Import: ca 36 miljarder USD (2008)
Export: ca 78 miljarder USD (2008)
Bytesbalans i procent av BNP: 17 % (IMF 2010)

Källor: The Economist Intelligence Unit, UNDP, CNIS (Centre National de l'Informatique et des Statistiques), Banque d'Algerie, UNDP, Världsbanken, CIA (Central Intelligence Agency) World Factbook.

Kort historisk bakgrund

Algeriet frigjordes från Frankrike efter ett blodigt inbördeskrig som rasade under åren 1954-62. Självständighetsdagen kom den 5 juli 1962 efter folkomröstningar i både Frankrike och Algeriet.

Landet omvandlades under FLN:s (*Front de Libération Nationale*) ledarskap till en enpartistat med planekonomi och statskontrollerad press, och där politisk opposition och pluralism upphörde. Maktstrukturerna i samhället och även i viss mån i ekonomin byggdes kring det militära ledarskapet som deltagit i befrielsekriget och som behållit makten i landet efter frigörelsen. Internationellt orienterade man sig mot

de panarabiska och alliansfria rörelserna. Efter 25 år med denna typ av styre, med en stagnerande ekonomi som följd, började i slutet av 1980-talet ett uppdämt missnöje att ta form.

Våldsamma demonstrationer i oktober 1988 banade väg för en snabb demokratisering, och ett stort antal politiska partier bildades. I början av 1991 fanns det fler än 40 olika oppositionspartier, de flesta mycket små och politiskt svaga. Dessa försvann dock från den politiska scenen under 1990-talet och endast de större partierna återstår. Vid valet i december 1991 vann det islamistiska FIS-partiet (*Front Islamique du Salut*) övertygande första valomgången och gick, på grund av valsystemet men också i protest mot det sittande partiet, mot en förmodad jordskredsseger i andra omgången i januari 1992. Läget utlöste en politisk kris, militären ingrep, valet avbröts och undantagstillstånd infördes (som fortfarande är i kraft). Algeriet drabbades av en flerårig intern konflikt där militanta islamistiska grupper angrep säkerhetsstyrkor och civilbefolkning. Regimens motåtgärder blev likaså skoningslösa och man beräknar att fler än 100 000 personer fick sätta livet till. Försoningsprocessen har föregåtts av en folkomröstning där en stor majoritet av befolkningen ställde sig bakom presidentens initiativ till försoning. Som ett resultat av detta har bland annat ett stort antal politiska fångar släppts. Många algerier kräver dock fortfarande klarhet i vad som hänt försvunna familjemedlemmar och kritiserar den amnesti som erbjudits och fortfarande erbjuds tidigare terrorister.

Landet idag

Abdelaziz Bouteflika, tidigare utrikesminister under president Boumédiène, segrade i presidentvalet 1999 som militärens kandidat, efter det att övriga kandidater dragit sig tillbaka i protest. Efter valsegern stärkte Bouteflika sin maktställning genom en rad personförändringar inom försvarsmakten, rättsväsendet och administrationen. Efter en ändring i konstitutionen som tidigare begränsade tiden för presidentens ämbete, kunde Bouteflika 2009 också omväljas för en tredje mandatperiod. Valdeltagandet låg på ca 75 %.

Nationella och regionala val hålls vart femte år. Över tjugo partier ställde upp i de senaste parlamentsvalen 2007, men valdeltagandet var så lågt som drygt 35 %. FLN blev största parti och bildade koalition med RND (*Rassemblement National Démocratique*) och MSP (*Mouvement de la Société pour la Paix*).

Parlamentsval planeras att hållas igen under 2012, och nästa presidentval äger rum i april 2014.

Bouteflika har lyckats genomföra stora delar av den programplan som han gick till de första valen på, nämligen att återta Algeriets internationella och regionala roll som ledande nation i Maghreb, att skapa inrikespolitisk säkerhet genom att få till stånd nationell försoning, att utrota terrorismen samt att skapa förutsättningar för ekonomisk utveckling. Hans tid som president har karaktäriserats av såväl fyllda statskassor till följd av ett högt oljepris och omfattande infrastruktursatsningar, som återgång till fred och stabilitet. Presidentens senaste vallöften handlade om diversifiering av ekonomin för att minska beroendet av olje- och gasexport, ytterligare infrastruktursatsningar, bostadsbyggande och satsningar på den sociala sektorn. Det är dock som en garant för fred och stabilitet som Bouteflika behåller ett starkt stöd bland många grupper.

Landet står fortsatt inför krävande utmaningar på det ekonomiska och sociala området. Den sociala oron blir alltmer utbredd, och flera strejker har ägt rum inom olika sektorer. Även upplopp som orsakats av frustration över bostadsbristen har förekommit. Arbetslösheten är omfattande - särskilt bland ungdomar, fattigdomen är utbredd, köpkraften hos den genomsnittliga algeriern är sjunkande, och missnöjet bland den unga befolkningen är stor. Levnadsstandarden är fortsatt låg, sjukvården och skolan blir allt sämre och priset på livsmedel allt högre.

Utbildningsnivån är relativt hög även om *brain drain* förblir ett bekymmer då bättre betalda arbetstillfällen, framför allt i fransktalande Kanada och Frankrike, lockar många välutbildade unga. Arbetslösheten leder också till att många unga utvandrar legalt eller illegalt över Medelhavet till Europa.

Ett annat fenomen som torde vara ett direkt resultat av den ökande maktlösheten bland gemene man är de algerier som tar sin tillflykt till religionen och väljer ett islamistiskt levnadssätt som alternativ till och protest mot en modern livsstil.

Den algeriska förvaltningen tyngs av en omfattande byråkrati, brister i rättsväsende och transparens, samt av korruption. Dessa faktorer försvårar genomförandet av samhällsreformer. En korruptionsskandal som involverar det nationella oljebolaget *Sonatrach* har under året kommit upp till ytan. Algeriet ligger på plats 111 av 180 länder i *Transparency International's Corruption Perceptions Index* för 2009.

Säkerhetssituationen

Trots alla ansträngningar har det inte lyckats regeringen att helt få bukt med terrorismen. Ett allvarligt bakslag inträffade 2006 då de sista resterna av det lokala islamistiska terrornätverket GSPC (*Le Groupe Salafiste pour la Prédication et le Combat (GSPC)*), anslöt sig till Al Qaida under beteckningen AQIM – Al-Qaida i det islamiska Maghreb. Hösten 2007 genomförde AQIM en ny våg av självmordsattacker bl.a. mot premiärministern kansli, FN:s högkvarter och Konstitutionsdomstolen i centrala Alger med åtskilliga dödsoffer till följd. Den militära och polisiära närvaron har sedan dess ökat påtagligt och är idag ett naturligt inslag i statsbilden var man än befinner sig i landet. Den algeriska regeringen anser sig idag ha full kontroll över situationen, framför allt i huvudstadsområdet och de större städerna. Man medger dock att det är med stigande oro man följer den ökade AQIM-aktiviteten i Sahelområdet, särskilt i det nordliga Mali, med kidnappningar av utlänningar och utbetalningar av enorma lösensummer - en metod som terroristerna använder med framgång i syfte att finansiera sin verksamhet.

Läget för mänskliga rättigheter

En folkomröstning för fred och nationell försoning ägde rum i september 2005. Resultatet anses allmänt ha lett till ett lugnare samhällsklimat men har också kritiserats av intresseorganisationer för att ge möjlighet till amnesti åt personer som kan misstänkas för att ha utfört terrorhandlingar eller myndighetsövergrepp.

För att råda bot på brister i rättsväsendet har en omfattande reform inletts. Denna syftar till att kriminalisera användandet av tortyr, att utbilda poliser i mänskliga rättigheter och att förbättra standarden i fängelser.

Dödstraff utdöms fortfarande men har inte verkställts sedan 1994. Algeriet röstade i FN hösten 2007 för ett moratorium av dödsstraffet, och återbekräftade sitt stöd för moratoriet i en ny resolution som antogs 2008.

Undantagstillståndet från 1992 liksom ett allmänt demonstrationsförbud i Alger som infördes 2001, består. Undantagstillståndet inskränker efterlevnaden av medborgerliga rättigheter och inte minst vad gäller mötes- och församlingsrätt. Tillstånd ges dock inte så sällan för genomförande av demonstrationer och strejker och valmöten kunde hållas i samband med de senaste valen.

Den privata pressen åtnjuter en relativt hög nivå av frihet – i jämförelse med andra länder i regionen och i Mellanöstern - men journalister tvingas ofta till självcensur på grund av trakasserier och anklagelser om förtal. Inom det audiovisuella området råder fortfarande ett statligt monopol. Radion anses generellt sett vara friare än televisionen där oppositionens tillgång till sändningstid är begränsad. Parabol användning är mycket spridd. Inga hinder sätts för användning av varken parabol eller Internet, och s.k. cyber-caféer växer fram runt om i landet.

Den algeriska konstitutionen förbjuder könsdiskriminering. Detta till trots är diskrimineringen av kvinnor tämligen utbredd. Våld mot kvinnor i hemmet är ett betydande problem, och inomäktenskaplig våldtäkt är inte straffbart. Vissa förbättringar har genomförts under senare år. 2005 reviderades - på presidentens initiativ – den algeriska familjerätten så till vida att kvinnor fick rätt att söka arbete och att begära skilsmässa utan tillstånd från manlig släkting. Kvinnor diskrimineras fortfarande vid arvskifte.

60 procent av landets universitetsstudenter är kvinnor. Andelen kvinnor i politiskt valda församlingar är låg, endast 34 av parlamentets 522 ledamöter är kvinnor. Av regeringens 36 ministrar är endast tre kvinnor. Vid den senaste konstitutionsändringen infördes en paragraf som förutser åtgärder i syfte att få till stånd ett större deltagande av kvinnor i politiska valda församlingar.

Algeriet hyser idag ett stort antal flyktingar från Västsahara i läger i provinsen Tindouf. Ambassaden har besökt flyktinglägret. Själva antalet flyktingar är en politiskt känslig fråga, men uppskattas till mellan 90 000 och 125 000 personer beroende på vilken organisation man konsulterar.

Algeriet har anslutit sig till de flesta av FN:s centrala konventioner om mänskliga rättigheter, men regeringen kritiseras av intresseorganisationer för bristen på implementering. Algeriet granskades 2008 i FN:s råd för mänskliga rättigheter, och dess så kallade *UPR (Universal Periodical Review)*. Sverige lyfte under denna granskning frågan om tortyr, samt våld och diskriminering mot kvinnor.

Utrikespolitik

Sedan Bouteflika blev president spelar Algeriet en allt viktigare roll internationellt. Han har lyckats öppna upp landet efter tio års isolering och Algeriet är idag en någorlunda stabil politisk och ekonomisk partner till framför allt sina sydeuropeiska grannar Spanien, Italien och Frankrike.

De sydliga EU-länderna är starkt beroende av import av algerisk naturgas, och Algeriet är generellt en viktig exportmarknad för flera andra europeiska länder. Många algerier bor och arbetar i Europa, särskilt i Frankrike, vilket gör

migrationsfrågorna viktiga. Dessutom söker sig många unga algerier till Europa illegalt via båt, s.k. *baragas*.

Relationerna med den forna kolonialmakten Frankrike har alltid varit nära men komplexa. Den franske presidenten besökte Algeriet 2007. Flera stora samarbetsavtal undertecknades mellan olika algeriska och franska företag och ett samarbete kring kärnkraftsteknologi inleddes. Sarkozy utlovade också viss ersättning till offren för atomsprängningarna i Sahara på 1960-talet, men avvisade tanken på att Frankrike skulle ge Algeriet en officiell ursäkt för de lidanden som befolkningen utsattes för under kolonialtiden, under frihetskriget och till följd av provsprängningarna. De ansträngda relationerna har medfört att Bouteflikas återgående av Sarkozys besök har skjutits på framtiden. Trots detta består Frankrike som en av Algeriets viktigaste samarbetspartners, inte minst på det ekonomiska området. De politiska relationerna är dock fortfarande kylslagna.

Algerierna är aktiva inom *Arabförbundet* och anses vara ”hardliners” när det gäller konflikten i Mellanöstern. Algeriet har etablerat ett nära politiskt, ekonomiskt och säkerhetsmässigt samarbete med flera arabländer, särskilt med Libyen och Tunisien. Den utdragna Västsaharakonflikten försvårar ett närmare samarbete med Marocko. Gränsen mellan länderna är stängd sedan 1994 och har inneburit förlust av betydande turistintäkter för Marocko. En viss handel pågår dock över gränserna och länderna har också ett samarbete på energiområdet till följd av att olje- och naturgasexporten till Italien och Spanien genom ledningar från Algeriet via Marocko.

Landet deltar i *Euro-Med-samarbetet* och i det relativt nya samarbetet inom ramen för *Unionen för Medelhavet*, men motsätter sig dess politisering och förespråkar en union baserat på konkret projektverksamhet.

Algeriet är en viktig aktör inom den *Afrikanska Unionen (AU)* och har fortfarande ett betydande inflytande i afrikansk politik efter det omfattande stöd som gavs till många afrikanska frihetsrörelser under 60- och 70-talen. Algeriet beslutade nyligen att delta med 5000 man i AU:s fredsbevarande styrkor. Landet tar tydligt ställning mot kuppmaakarna i Mauretania, Guinea och Madagaskar. Algeriet är en av initiativtagarna till det afrikanska ekonomiska utvecklingsinitiativet *NEPAD*.

Algeriet har blivit en erkänd och uppskattad partner till USA och Storbritannien i kampen mot terrorismen. Landet har alltid varit mycket kritisk till USA:s invasion av Irak, men hyser å andra sidan stor förståelse för engagemanget i kampen mot talibanerna i Afghanistan. Under förra året gjordes flera betydelsefulla amerikanska besök i Algeriet, med såväl säkerhetsmässigt som militärt och ekonomiskt innehåll. USA är en viktig exportmarknad för Algeriet, liksom Algeriet är en av USA:s viktigaste exportmarknader i Afrika.

Ekonomi och handelspolitik

Efter nästan tre decennier av planekonomi och ett decennium med interna våldsamerter har Algeriet hamnat på efterkälken internationellt sett. Beslutet att gå över till marknadsekonomi togs i slutet av 1980-talet, i samband med det demokratiska genombrottet. Sedan dess har Algeriet, långsamt styrt i den nya riktningen och successivt anpassat lagar och bestämmelser. Under det senaste decenniet har en ekonomisk omvälvning skett. Den algeriska ekonomin har expanderat mer under 2000-talet än under hela självständighetstiden. Mellan 1999

och 2008 låg Algeriets tillväxt på i genomsnitt 4 % i jämförelse med 1 % under 90-talet. BNP fyrdubblades under samma period.

Intäkterna från oljan och naturgasen har möjliggjort omfattande satsningar på infrastruktur. De statliga investeringarna i enlighet med femåriga utvecklingsplaner förblir den huvudsakliga motorn i tillväxten. Den ekonomiska utvecklingsplanen *Programme Complémentaire de Soutien à la Croissance (PCSC)* på 150 miljarder USD som löpt mellan 2004 och 2009 har inneburit ansevärda investeringar i bostäder, högre utbildningsinstitutioner, hälsosektorn, vattentillgång för hushållen samt tillgång till gas- och elledningar. Särskilda satsningar har också gjorts för att stävja den massurbanisering som inträffade under 90-talet till följd av säkerhetsriskerna ute i landet. Ytterligare viktiga satsningar inom planen är utbyggnad av infrastruktur (framför allt flygplatser och vägar, inklusive en nästan färdig motorväg från gränserna till Marocko respektive Tunisien), utveckling av fisket, jordbruket, och IT-sektorn, samt byggandet av anläggningar för vattenavsaltning och tillvaratagande av solenergi. En ny utvecklingsplan omfattande ytterligare 150 miljarder USD och som löper till 2013 innefattar skapandet av tre miljoner nya arbetstillfällen, uppbyggnad av ytterligare en miljon nya bostäder, fortsatta insatser för att modernisera den offentliga sektorn och ytterligare utveckling av infrastrukturen. Algeriet genomför också insatser för att bryta exportberoendet inom jordbrukssektorn. Trots goda förutsättningar att få till stånd en inhemsk produktion av livsmedel har Algeriet halkat efter och inte lyckats effektivisera jordbruket. Landet måste i dagsläget importera huvuddelen av sitt livsmedelsbehov, men regeringen strävar efter att bli självförsörjande på detta område och skyddar den inhemska produktionen.

Landet har också planer på ytterligare investeringar i energisektorn, inklusive nya gasledningar till Spanien och Italien. En gasledning mellan Nigeria, Niger och Algeriet är också under uppbyggnad, med stöd från EU och inom ramen för NEPAD-samarbetet. Algeriet är idag en stabil energileverantör, och gas och olja omfattar ca 95 % av den totala exporten. Den algeriska ekonomin är med andra ord beroende av exportintäkterna från denna sektor. Regeringen genomför insatser för att minska detta beroende genom att diversifiera övriga delar av ekonomin, inte minst för små och medelstora företag, och för att stimulera export av andra produkter än olja och gas. Stegvis avveckling av statliga monopol inom vissa branscher har öppnat upp för privata aktörer, såväl nationella som internationella. Privatiseringen av banken CPA (*Credit Populaire d'Algerie*) har dock lagts på is, vilket också är fallet för två mindre banker. I juli 2009 hindrades också den fortsatta utvecklingen av banksektorn av införandet av ett förbud mot konsumentlån, bostadslån undantaget. Den privata sektorn är generellt liten på grund av 90-talets säkerhetsproblem, en underutveckling av finansiella tjänster och överdriven byråkrati.

Trots de stora satsningarna har importberoendet ökat kraftigt, de förväntade utländska investeringarna inte varit tillräckliga och handelsbalansen kommit alltmer i obalans. Därtill kommer att den informella ekonomin ökat samtidigt som en kapitalflykt på tiotalet miljarder dollar per år har kunnat konstateras. Detta händelseförlopp tros vara några anledningar till varför regeringen sparkat bakut och genom en supplerande finanslag (LFC 2009) infört ett flertal protektionistiska regler som har allvarligt försämrat näringslivsklimatet. I mitten av förra året infördes betydligt striktare regler för importföretag och för utländska investeringar. Bl.a. krävs algeriskt ägande på upp till 30 procent i importföretag samt att utländska investeringar görs i joint venture form med en kapitalfördelning om 51:49 till fördel för den algeriska parten. Enda tillåtna betalningsmetod är rembuser för

importbetalningar som överstiger 100 000 dinarer, vilket sägs gynna stora företag och hota de mindres existens. Lagen har mött kritik från både lokala och internationella företag, och anses vara både bakåtsträvande och protektionistisk.

Samarbetet med EU

Samarbetet med EU grundar sig på associeringsavtalet, som undertecknades i 2002 och trädde i kraft 2005. Målet är en frihandelszon 2017. Algeriet är måttligt intresserad av EU:s ”neighbourhood policy” och föredrar 5+5 samarbetet. Icke desto mindre går associeringsprocessen framåt i långsamt tempo och i uppförsbacke. Relationerna mellan EU och Algeriet är något svalare än vanligt på grund av införandet av ovannämnda protektionistiska investeringsregler vilka strider mot associeringsavtalet. Vid ett besök nyligen av en EU-delegation bestående av 12 representanter för fyra DG (utrikes, energi, jordbruk/fiske, handel) för informella konsultationer angående gemensamma utestående frågor, framgick dessutom att Algeriet f.n. inte avser att fortsätta att förhandla om medlemskap i WTO, och att man just nu inte kunde se något mervärde för Algeriet att ingå ett samarbete om energisäkerhet.

Sveriges förbindelser med Algeriet

Sverige var ett av de första länder som öppnade diplomatisk representation i Alger (1729). Tidigt visade Sverige förståelse för de algeriska självständighetssträvandena. En delegation från FLN togs emot i Stockholm 1957, och Sverige gav stipendier till algerier under pågående konflikt.

Bilaterala avtal och överenskommelser mellan Sverige och Algeriet:

- avtal om ekonomiskt, industriellt, vetenskapligt och tekniskt samarbete (1974)
- avtal om telesamarbete (1986)
- överenskommelse om sjukvårdsförmåner (1987)
- överenskommelse om att återuppta det ekonomiska, industriella, vetenskapliga och tekniska samarbetet från 1974 genom inrättandet av "Svensk-algeriska Vetenskapliga och Tekniska Rådet" (2003). Rådet existerar inte längre. Det diskuteras från tid till annan att aktivera rådet igen.
- ett investeringsskyddsavtal mellan Sverige och Algeriet undertecknades i februari 2003, och trädde i kraft den 1 april 2005.
- 2006 påbörjades förhandlingar om upprättandet av ett dubbelbeskattningsavtal. Förhandlingarna har sedan aldrig slutförts. Efter samtal i maj månad i år med finansministeriet framgick att algerierna är införstådda med att återuppta förhandlingarna inom kort.

Utvecklingssamarbete

Sverige har inget bilateralt bistånd till Algeriet, men landet ingår i Sidas regionala strategi för Mellanöstern och Nordafrika (MENA-regionen) tillsammans med 17 andra länder. De övergripande målen i den nuvarande strategin är att främja demokrati och god samhällsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter, ett hållbart utnyttjande av vattenresurser, främja regional ekonomisk utveckling och tillväxt.

Enligt Sidas årsredovisning uppgick stödet för 2009 till drygt 10 MSEK, varav merparten utgörs av humanitärt stöd till flyktinglägren i Tindouf, och en mindre del till intresseorganisationer främst inom området för demokrati, mänskliga rättigheter och jämställdhet. En ny regional samarbetsstrategi är under utarbetande.

Under 2009 undertecknades ett avtal mellan den svenska Arbetsförmedlingen och den algeriska motsvarigheten Agence National d'Emploi (ANEM) om att inleda ett treårigt regionalt samarbete – omfattande också Marocko och Tunisien - för kunskaps- och erfarenhetsöverföring. Syftet med samarbetet var att förstärka den algeriska arbetsmarknadspolitiken och de offentliga institutioner som ansvarar för arbetsförmedling, arbetsmarknadsutbildningar och arbetslöshetsprognoser. Projektet finansierades av Sida och slutfördes med framgång i början av 2010.

Algeriet erhåller också inbjudan till vissa av Sidas internationella kurser, så kallade ITP-program.

Främjandeinsatser

Exportrådet uppskattar den svenska exporten till Algeriet till drygt 2,7 miljarder kronor för 2009, vilket innebär en ökning på 29 % från året innan.

De omfattande investeringsprogrammen som genomförs i Algeriet skapar möjligheter för svensk industri inom bland andra sektorerna för infrastruktur, IT, försvarsindustri, bil- och verkstadsindustri, trä- och pappersindustri, och läkemedelsbranschen. Flera svenska företag deltar i stora statliga upphandlingar. Ericsson har en mycket stark position i landet och fortsätter att expandera. Scania, Volvo Trucks och Volvo Construction är framgångsrika. Andra etablerade svenska företag på den algeriska marknaden är bland andra Atlas Copco, Tetrapak, AstraZeneca och ABB, jfr lista över svenska företag.

Den svenska importen från Algeriet uppskattas till ca 540 miljoner kronor för 2009, i jämförelse med 2008 då den låg på ca 1,2 miljarder kronor, vilket innebär en minskning på ca 52 % till följd av den finansiella krisen.

Ambassaden kommer tillsammans med Exportrådet att stå värd för en svensk paviljong i anslutning till den internationella handelsmässan i Alger under juni 2010. Deltagande företag är Atlas Copco, Ericsson, Astra Zeneca och Lamhult.

Övriga nordiska länder finns representerade. Norge har ambassad i landet och har bland annat omfattande intressen inom oljebranschen. Finländska företag expanderar inom den algeriska trävarubranschen och IT-sektorn. Danmark har av budgetskäl nyligen beslutat att stänga sin ambassad i landet. Island representeras för närvarande av Danmark.

EMNEUS